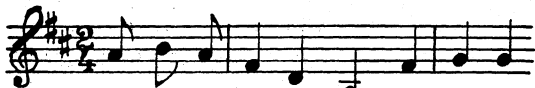

Lykkeliten.

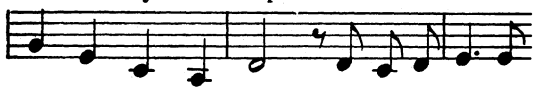
Da Lykke - li - ten kom til verden

var alle himlens stjerner tendt. De

blinket: "Lykke til på ferden" som til en

gammel, god be - kjent Og sommernatten

var så stil - le men både trær og

blomster små de stod og hvasket om den

lil - le, som i sin ly - se vugge lå.

2. Han har så sterke, faste never og slike silkeblöte kind og i en silkeseng han lever der har han også ranglen sin. Det er hans verden nå så lenge det aller förste år han har og han vil ingen större trengje för han det förste skrittet tar.

3. Slik kom da lille Lykkeliten til ett av verdens minste land og skjönt han var 'ke store biten så var han dog en liten mann. Han hadde mørke brune öyne, og håret var så sort som kull Han lå og skrek det förste dögnet men han har store smile-hull.

4. Till livets ære skjer et under i alle land hver dag, som går, ja i et hvert av de sekunder som menskehetens klokker slår. Men ingen vet og ingen kjenner den vei ditt lille barn skal gå og ingen vet, hva skjebnen sender av lyse dager og av grå.

5. Men Lykkeliten kom till verden og da var alle stjerner tendt, det lovet godt for fremtidsferden, det var et tegn av skjebnen sendt. Og sommernatten var så stille men både trær og blomster små, de stod og hvasket om den lille, som i sin lyse vugge lå.